

Kapitel 5.

Indkaldelse og Skifte efter 20 Aar.

§ 24. Naar Formue i Henhold til § 2 har været bestyret for en bortebleven i 20 Aar og Sag til Dødsformodningsdom ikke er anlagt, indkalder Skifteretten — eventuelt efter Opfordring af Overformynderiet eller andre interesserede — ham og hans Arvinger paa den i § 12 foreskrevne Maade.

Hvis den borteblevne ikke melder sig, men der møder Arvinger efter ham, skiftes Formuen, som om han var død ved 20 Aars Fristens Udløb.

Dersom ingen melder sig, tilfalder Formuen Staten.

Kapitel 6.

Arvs Afsætning.

§ 25. Er der ikke Vished for, at en *Arving* har overlevet Arveladeren, udlægges der ingen Arv til ham. Han har dog Ret til i 10 Aar fra Dødsfaldet at kræve Arven fra dem, som har faaet den udlagt. Saafremt Arvingen er død i dette Tidsrum, faar den, som herefter er berettiget til Arven, samme Ret, som Arvingen vilde have haft.

§§ 18 og 22 finder herved Anvendelse.

Er der opnaaet Dødsformodningsdom over Arvingen, anvendes Fristen i § 17, hvis den udløber før Fristen i Stk. 1.

Er der nogen Sandsynlighed for, at en Arving har overlevet Arveladeren, kan Skifteretten uanset Regelen i Stk. 1, naar særlige Forhold taler derfor, bestemme, at den Arv, som eventuelt kan tilfalde denne Arving, foreløbig indsættes i Overformynderiet som tilhørende Boet, medens dette i øvrigt slutes. Naar de fornødne Undersøgelser er foretaget, dog senest 1 Aar efter Arvens Indsættelse i Overformynderiet, optager Skifteretten Spørgsmaalet om Udlodning af Arven til endelig Behandling.

§ 26. Har en Arving overlevet Arveladeren, udlægges der Arv til ham, uanset at hans Opholdssted ikke er kendt.

Reglerne i Kapitel 1 anvendes paa denne Arv.

§ 27. Dersom en Arvings Opholdssted vel kendes, men det ikke er muligt at udbetale Arven til ham, behandles den efter Reglerne i Kapitel 1.